

Gn kapitola 50.

[1] Tu padl Josef na tvář svého otce, plakal nad ním a líbal ho. [2] Potom přikázal svým služebníkům lékařům, aby otce nabalzamovali. Lékaři balzamovali Izraele [3] plných čtyřicet dní; tak dlouho totiž trvá balzamování. Egypťané ho oplakávali sedmdesát dní. [4] Když přešly dny smutku, promluvil Josef k nejbližším faraónovým: "Jestliže jsem získal vaši přízeň, předložte faraónovi mou prosbu: [5] Můj otec mě zapřisáhl slovy: 'Hle, já umírám. Pochovej mě v mé hrobce, kterou jsem si vytesal v kenaanské zemi.' Dovol, abych tam vystoupil a pochoval svého otce; pak se navrátím." [6] Faraó řekl: "Jen vystup a pohřbi svého otce, jak tě zapřisáhl." [7] I šel Josef pochovat svého otce a šli s ním všichni faraónovi služebníci, starší jeho domu i všichni starší egyptské země, [8] celý Josefův dům a jeho bratři i dům jeho otce. V zemi Gošenu zanechali pouze své dívky, svůj brav a skot. [9] Vytáhlo s ním též vozatajstvo a jezdecktvo. Byl to velmi slavný průvod. [10] Když přišli do Goren-atádu, který je u Jordánu, dali se do velikého a velmi ponurého nářku. Josef tu uspořádal za svého otce sedmidenní smuteční slavnost. [11] Kenaanci, obyvatelé té země, viděli smuteční slavnost v Goren-atádu a pravili: "Egypt má těžký smutek!" Proto pojmenovali to místo, které je u Jordánu, Ábel-misrajim (to je Smutek Egypta). [12] Pak synové učinili, jak jim otec přikázal. [13] Donesli ho do kenaanské země a pochovali ho v jeskyni na poli v Makpele; to pole naproti Mamre koupil Abraham od Chetejce Efróna, aby měl vlastní hrob. [14] Po otcově pohřbu se Josef vrátil do Egypta se svými bratry a se všemi, kteří s ním vyšli pochovat jeho otce. [15] Když si Josefovi bratři uvědomili, že jejich otec je mrtev, řekli si: "Jen aby na nás Josef nezanevřel a neoplatil nám všechno zlo, kterého jsme se na něm dopustili." [16] Proto mu vzkázali: "Tvůj otec před smrtí přikázal: [17] Josefovi řekněte toto: 'Ach, odpusť prosím svým bratrům přestoupení a hřích, neboť se na tobě dopustili zlého činu. Odpusť prosím služebníkům Boha tvého otce to přestoupení.'" Josef se nad jejich vzkazem rozplakal. [18] Pak přišli bratři sami, padli před ním a řekli: "Tu jsme, měj nás za otroky!" [19] Josef jim však odvětil: "Nebojte se. Což jsem Bůh? [20] Vy jste proti mně zamýšleli zlo, Bůh však zamýšlel dobro; tím, co se stalo, jak dnes vidíme, zachoval našivu četný lid. [21] Nebojte se už tedy; postarám se o vás i o vaše děti." Tak je těšil a promlouval jim k srdci. [22] Josef sídlil v Egyptě i s domem svého otce a byl živ sto deset let. [23] Syny Efrajimovy viděl do třetího pokolení. Též synové Makíra, syna Manasesova, se zrodili na Josefova kolena. [24] Potom Josef svým bratrům řekl: "Já umírám, ale Bůh vás jistě navštíví a vyvede vás odtud do země, kterou přisežně slíbil Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi." [25] A zapřisáhl syny Izraelovy slovy: "Bůh vás jistě navštíví a pak odtud vynesete mé kosti."